

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCÀ Y PORTAVEU DEL
CENTRE CATALANISTA.

No faltan bons intencionats que esperan que encare poden haverhi remeys que treguin á la Hisenda espanyola del Estat de prostració en que avuy se troba, y que ocasiona la celebració de contractes, com lo que actualment preocupa la atenció pública, ab lo Banc d' Espanya, y que á la curta ó á la llarga produheix conflictes de la gravetat y trascendencia del que hi haurá á consecucencia de la aprobació d' aquest mateix contracte.

L' únich remey que en realitat existeix, es un remey que 'ls Polítichs madrilenys ni volen ni poden aplicar: es lo de las economías, pera lo qual seria necessari cambiar lo modo de ser dels polítichs y fins de la política mateixa. Es una tasca vana demanar economías als Governos madrilenys; pero es també injust, al menos fins á cert punt, acusar á un Govern ó á un partit únicament per que no fa economías, quan en realitat la culpa es de tots, per quin motiu no 's pot cambiar sense un cambi total en la organissació política d' Espanya, per fruyt de la qual comensin per desapareixer los polítichs madrilenys.

Dihem que 'ls polítichs no volen ni poden fer economías, y es la veritat. Que no volen, ja está ben vist, puig continuament en los seus actes n' estem veyent una demostració; pero además dihem que no poden. Podrian tots junts, si s' arrivessin á posar d' acort en aquest punt, pero aixó ja sabem que es impossible. En l' administració central no son pocas las economías que 's podrian fer; indubtablement se podriau substituhir la meytat del empleats que hi ha á Madrit. Nombrant empleats bons y fentlos treballar totas las horas que deuen segons reglament, los serveys se podriau prestar molt mellor y la economía seria inmensa, pero, que succehiria? Tots ó casi tots los personatjes polítichs de Madrit tenen qui un fill, qui un gendre, qui tres ó quatre nebots, que están empleats, pero que no van á las oficinas mes que 'l dia de cobrar; no dihem

res de las *economías* que 's fan á las *casas* tenint un personatge un criat pera son servey que cobra com empleat del Estat, més ó menos subaltern, cas molt frequent entre 'ls militars y marinos, ó tenint un secretari, empleat també, pero pagat per l' Estat, es *empleat* per lo personatge.... Aixó en quant á lo que propiament sols poden anomenarse abusos, que si 'ns referíssim á las *irregularitats* y verdaders abusos no hi ha que dir si 'n reportaria l' Estat de beneficis, ab la seva enérgica repressió.

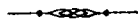
Pero no es d' esperar ni pot esperarse. Lo dia que un ministre tractés de suprimir tots los empleos ocupats per individuos que cobran y no trevallen, com aquestos son precisament los que tenen majors influencias, no deixarian de móurelas: y 'l fill aprop del pare, lo gendre aprop del sogre, los nebots aprop del oncle, remourian cel y terra, fins á conseguir, ó que 's retiressin los *funestos* projectes d' *economías*, ó que hi hagués una crísis parcial ó total que dongués per resultat la cayguda del ministre atrevit.

Y com la guerra á aquest no se li faria en lo terreno mateix de las *economías* sino que sería una guerra indirecta probablement, lo ministre en cuestió, no sols cauria sino que probablement per calumnias ó descredít polítich, cauria per no aixecarse més. Aixó no 's pot negar que te d' influir molt en la falta de caràcter de certs personatjes; tant més, quan la forsa que aguanta als governs avuy en dia, es tant petita que no ja una cuestió com aquesta, tant important pera 'ls polítichs, sino una molt mes petita basta pera fer-lo caure.

Lo que citem com á cas de la administració central, es en tot; no ha quedat ben demostrada la impossibilitat ó dificultat inmensa de *economías* en la cuestió de las Audiencias de lo criminal, en aquest cas, per las exigencias dels diputats influhits ells també per los districtes ?

Es la cansó eterna que subsistirà ab l' actual organisació política, pero que també sería possible que acabés ab ella. Succeheix que en la cuestió d' *economías* casi sempre 's contraposan dos interessos: lo del país, interessat en que s' en fassin: lo dels polítichs, que no 'ls hi convé.

Pot ser duplós lo resultat de la cuestió mentres sian ells, los polítichs los que la tinguin de resoldre ?

Varietats.

LO CASTELL DELS TRES ANGELS

RONDALLA.

Una vegada era un príncep que anava pel mon cercant venturas.

Un dia mentres atravessava un bosc, li semblá sentir llunyans y planyívols «¡ ays !» que li tocaren lo cor.

Prengué esma y procurá adreßarse cap al lloch dont se sentían, y quan hi fou ab no poca sorpresa s' adoná de que fortament lligada en un groixut tronch de roure hi havia una bella dama.

Lo príncep ple de bona voluntat va corre á deslligarla, y ab no poch treball lográ deixar á la malhaurada dama en tota llibertat de móures'.

« Fes be y no miris á qui » diu l' aforisme « que qui be fa, be aplega. »

La dama molt agrahida quedá de son deslliurador y en penyora de amistat oferta li 'n feu de sos serveys y á mes encara li va prometre ferli do de la vera felicitat sempre y quan ell desitjás lograrla.

Mes lo príncep no altra cosa li demaná sinó acompanyarla fins á son castell, que 'l tenia la dama en lo bell centre de un molt gran y alabat jardí.

Arribats que hi foren la dama repetí sas ofertas tot dihentli:

—Agrahiu mos intents com jo só agrahit vostra noble acció y recordau que si may per may vos trobeu en perill, aquí hi ha qui 'us pot valdre y socorre.

No 'u oblidaré, senyora—feu de resposta 'l príncep—mes que per ara no 'm siga necessaria vostra poderosa ajuda.

Y s' amaniá per anarsen, quan la dama, veyent que tan brau cavaller sens penyora d' ella se disposava á eixir del castell, lo deturá y li 'n feu dádiva d' un preciós anell d' or y diamants.

—Teniu,—digué al mateix temps que li donava,—teniu: si algun dia fosseu lluny y de mí necessitessou, ab tal que digau estas solas paraulas: « *Senyora meca, de cert perilla la vida meca* » seréu tret sens dany del mal pas que 'us amenassí per exposat que sia.

Lo prímpcep acceptá l' anell, regraciá la bella dama é ixqué del castell.

Un cop va ser fora, lo primer que se li ocorregué fou tirar avant lo seu propòsit de seguir mon, y aixís, caminant, arribá á un poblet quan ja las estrellas comensavan á perlejar en mitj del blau del cel.

En lo poblet hi havia un hostel de mala mort, y per no haberni d' altre, en ell tingué d' hostatjarshi 'l prímpcep, que prou estava acostumat á dormir mes tou y á menjars millors del que en aquell hostel se feyan.

Mentres sopava li paregué reparar que 'ls amos del hostel, que ho eran una mala vellota y un home borni y calvo; se enrahonavan baixet baixet en un recó de la cuyna y guaytátsel de reull de tant en tant. Aixó no li plagué gota; mes com era valent no s' encobardí.

En estant llest de sopar, sens esporguiment y molt menys, prengué un llum d' oli de claror esmortuïda y cap á la cambra que per ell havían disposat los hostalers, feu vía.

Era aquesta baixa de sostre y negra de parets, com que semblava que 'l ayre hi manqués per respirarhi.

L' únich forat que tenia á mes á més de la porta d' entrada, era una finestreta de uns tres pams d' alsaria, qual finestra obría sobre un abim de més de cent peus de fondaria.

Tanca la porta de la cambra lo prímpcep, tan bell punt hi hagué entrat, y après com no 's sentís ab ganas de dormir va posarse de colzes á la finestra. Allí guaytant las estrellas y pensant en lo seu y en lo dels altres, aná passant lo temps, mes de lo que tal volta als hostalers convenia. Allí s' haguera estat potser fins al cant del gall, si no l' hagués sorprès un soroll estrany que li venia de la part de la porta de sa cambra.

Deixá la finestra, va corre cap al lloch de la ramor, y com havia ja apagat lo llum, poch li costá veure pel forat de la clau al hostaler que acompanyat de cinch malfactors forsejavan per entrar.

Lo prímpcep al véureho, va desemvaynar la espasa y esperá que entressin.

Los malfactors acabaren de esbotzar la porta, y veyent al prímpcep á punt de rébrels, se li van tirar al damunt com dimonis desencadenats: pero tenian de héureselas ab una espasa destra y

un bras de ferro, com que dels cinch quatre n' eixiren mal nafrats y 'l cinqué á corra cuyta desampará la cambra. Mes tan bona fi no va comprarla lo príncep sinó á preu de uua grossa ferida que 'l dessangrava per moments.

Pero l' hostaler qu' era 'l qui havia fugit, no se n' era anat sinó ab lo projecte de venir altre cop ab nova ajuda per rematar al nafrat.

Prou que s' ho pensava 'l príncep. Per ço veyentse en perill y tant malmés, encara que li recava, determiná fugir fos com fos y prenent un llansol únich que trobá en lo llit de sa cambra, va lligarlo fortament en la finestra y 's deixá anar tal com ho fá l' aranya pel seu fil.

Ay !, lo llansol era curt y l' abim que obría la gola sota 'ls peus del fugitiu era dels més fondos.

Lo malhaurat quedá per tant, al acabárseli lo llansol, entre dos perills de morts terribles. Un era l' abim; l' altre no menys xich venía de que l' hostaler, ab dos ó tres mes, desde la finestra guaytavan avall y fins tractavan de tallar l' únich sosteniment que li mantenía l' esperança de viure.

Ay, quina sort mes negra la seua en aquell punt !

Per sort li vingueren al esment las paraulas de la dama, y de cor, de tot cor las va dir y fins al dir las li va pareixe que 'l cel se li obría al davant de sos ulls esverats.

Tantost hagué murmurat lo prech, lo llansol comensá á allargarse, allargarse, allargarse fins á tocar á terra, y, ¡oh maravella!, en lo fons del abim, allí hont creya trobarhi la mort, hi vegé un brau corcer tot aparellat com per jorn de festa.

Lo príncep que per virtut de las paraulas de la dama se veyá curat de sa ferida, coleá tot seguit lo cavall, y fiant en sa bona sort li afluxá las bridas deixantlo anar per ell mateix cap allí hont he li paregués.

Lo noble animal lo va dur fora del abim y allí fou menester qu' ell agafant las bridas lo guiás, perquè un pich en lloch de bon aspecte foren ja, no volgué la bestia esser guiadora, sinó guiada per ser lley de la naturalesa.

Guiál' lo príncep y ja no 'l deixá mes en totas sas gestas, viatges y combats. Y per ell y per la dama no pochs foren los mals que va allunyar de aprop seu.

Aixís transcorregueren uns quants anys, fins que un día li passà pel magí lo anar á veure la dama á la qual devia tants assenyalats favors, volent al mateix temps regraciarla de tantas merceds com de ella rebudas tenia.

Y aná al palau de la seva protegidora.

Aquesta tant bell punt hi fou li isqué alencontre senzillament apariada ab telas de poch preu y sens cap joya de válua sobre.

—Senyora,—exclamá lo príncep al veurela, vinch á tornarvos l' anell que d' anys enrera tinch rebut de vos.

—Vos he servit?

—Prou, per benedirvos sent mil cops al dia. Mes com basta al meu desitj tot quan heu fet per mí, y com me so tornat ambiciós, mes del que caldria, recordantme de que totho tinch al mon menys la felicitat y sabent que aquesta vos me la oferireu, vinch avuy á demanarvos que vullau otorgarme tan assenyalat servey.

—Molt demanau; mes com jo no prometo que no vulla donar, tindreu lo de que desitjós está vostre cor. Pero avans vos promesa m' haveu de fer d' una altra cosa.

—¿Quina?

—Casarvos ab la donzella que jo us presentaré.

Le príncep com que era jove y enamoradís, li doná paraula de ferho com ella volia.

—Y be, qui es la que deu esser la muller meva?—preguntá ell.

—Una de mas tres fillas.

—Com se diuen?

—*Fé, Esperansa y Caritat.*

—Bonichs son los noms seus; pero y vos senyora ¿com vos diheu?

—Jo 'm dich *Virtut.*

Ah!—feu lo príncep al sentirho.—Ah! senyora, no 'm presenteu las vostras fillas, que si per esser felís dech mullerarme, ó vos ó ningú ha de ser la meva esposa.

Y al dir aixó ho feya ab tant vigor y entussiasme y ab tal accent de veritat, que la dama no pogué menys d' escoltarsel y... ¿qué voleu que fés? Va accontentarlo.

Se casaren, ab grans festeigs foren celebradas sas bodas, y en companyia de las tres seuas fillastras passá lo príncep la vida mes felís que imaginars puga. No perquè 'ls hi diga fillastras de-

véu pensar que gens dolentas fossen, al revés, eran los ídols de sa mare y de la gent dels pobles vehins al castell, com que tothom lo coneixia pel *Castell dels tres angels*.

F. P. B.

(De *La Renaixensa*.)

Noticias generals.

Un dels dias de la setmana passada un gos aparentment foll va mossegar á varios altres gossos y, lo que es mes sensible, á una noyeta de uns deu anys. Pera lo que pogués esdevenir la noya fou portada á Barcelona pera ser tractada per lo Doctor Ferrán, y com després de las observacions oportunas, lo gos ha resultat verdaderament foll, s' ha enviat á Barcelona lo cervell pera la curació de la pobre noyeta.

Antes d' ahir en Bas un altre gos foll mossegá á una altre noya havent estat portada immediatament á París á Mr. Pasteur. La alarma produhida per aquestos fets es gran, á pesar de que no s' esca-seijan las precaucions.

Ahir va fer vuit dias que lo batalló de cassadors de Figueras que está aquí de guarnició celebrá la festa del seu patró Sant Fernando vestint de gala tots los quefes y soldats, anant á missa y tocant la banda de música escullidas pessas davant del quartel casi tota la tarde.

Lo temps, encara que en alguns dias variable, ha permés que se celebressin totas las funcions de costum en la vuitava de Corpus. Lo diumenge passat al dematí en lo ofici se repetí la missa d' en Rossi cabentli mellor execució que lo dijous anterior. Lo sermó que predicá lo M. I. Sr. Dr. Vallet, Canonge magistral de Barcelona fou verdaderament digne de magistral, fou lo mes culminant de las solemnitats d' aquestos dias. No entrarem á ferne la crítica perque lo treball aquest es superior á nosaltres pero sí direm, que si la veu pública te alguna significació, pot dirse que es lo mellor sermó de Corpus que han sentit los olotins de molts anys á aquesta part. Nosaltres hi firmem y agrabim als senyors Pabordres lo havernos fet oir una pesa d' oratoria religiosa tant notable en tots conceptes.

Lo mateix dia á la tarde sortí la professó del Tura fent lo curs de costum, y al vespre en la iglesia de Sant Esteba tingué lloch l' *empalayada* dels *caballers* que si be no fou extraordinaria en quant al número de ciris que hi cremavan, perque aquest any com casi sempre hi havia tants ciris com permet l' altar (de cinch á sis eents), fou notable per la ben entesa distribució dels llums que produhia molt bon efecte. La *empalayada* del dilluns á cárrech dels *artistas* fou en tot igual á la del diumenge, aixís es que res devem afegir á lo dit.

Lo dijous feu una diada magnífica aixís es que las professons del dia se feren ab regular lluhiment. Com de costum en aqueix dia se feu la nominació de pabordes del Santíssim per l' any que vé sent elegits lo Rt. Mn. Pau Pey, Pore. y los senyors D. Salvador Dorca y D. Joaquim Barcóns.

La Vetllada literari-musical celebrada lo diumenge passat al vespre en obsequi al M. I. Sr. Dr. Vallet en lo *Centro de Catolicos* deixá ben impresionats á quants la presenciaren. Ocupavan la presidencia d' honor la persona á qui 's dedicava la vetllada, lo Sr. Jutje del partit y lo Sr. Rector Dr. Ferrer que estavan á dreta y esquerra respectivament del Dr. Vallet. La presidencia la ocupava lo Sr. D. Vicens Capdevila president de la secció literaria del Centro acompanyat d' alguns altres individuos de la Junta alternant ab algunas altres personas invitadas que ne anomenam pera no incorre en omissions sensibles.

La part literaria fou notable no tant per la importancia dels travalis que 's llegiren com per ser tots aquestos deguts á plomas olotinas. Dos de ellas eran de D. Pau Estorch conegut per lo tamboriner del Fluviá, tres de D. Joseph Saderra, dos de D. Ramón Bonet, una de D. Antón Molíns, una altre de D. Pere Oró, altre de D. Lluís Casanova y altre de D. Joan Serrat; lo Sr. Pujadas ne recitá una que no sabem de quin autor es. Totas foren molt aplaudidas en especial lo quadro de costums olotinas del Sr. Saderra titulat: *Bou á plassa*, qual lectura fou interrompuda varias vegadas.

La part musical á cárrech dels Srs. Rubió, Pujadas, Llitjos, Reverent Gelabert, Corriols y Teruel estigué també á una altura notable. Las pessas que s' executaren foren: Lo cant de Magalí de la ópera Mireille de Gounot, y una pessa sobre motius de l' ópera

Rienzi de Wagner á piano, armonio, violí, violoncel-lo y contrabaix per los Srs. Pujadas, Rubió, Corriols, Llitjós y Teruel y luego lo reverent Gelabert cantá una melodía de Testi y una romanza de tenor de l' ópera Mefistófele accompanyat de piano.

La pulcritut de l' execució fou en tots conceptes digne dels aplaudiments que se tributaren als músichs al termenar cada pessa.

Lo Dr. Vallet doná las gracias á tots d' una manera curta pero elocuentíssima, familiar pero exquisida, en que no se sab que admirar mes, si la cordialitat y claritat dels conceptes que digué ó si la justesa y hermosa frase ab que 'ls revestí.

En un de nostres números anteriors donarem compte d' haver mort á Baget D. Pero Carrera haventla rebuda nosaltres de persona que creyam ben enterada. Avuy tenim la satisfacció de dir á nostres lectors que no sols es falsa aquella noticia sinó que lo senyor Carrera se trova en aquesta vila ahont s' ha trasladat desde Baget, be que per desgracia no gosa del bon estat de salut que nosaltres li desitjem.

Dijous passat arribá de Madrit la comissió del ajuntament y curials que havia anat allá pera gestionar que se estableixi en nostra vila un tribunal colegiat dels que están projectats. Segóns sembla, los individuos de dita comissió han vingut molt ben impressionats creyent haver conseguit lo que motivá son viatge.

Está acabantse l' impressió del tomo dels Jochs Florals celebrats l' any passat en nostra vila de modo, que á no haverhi cap contratemps com los molts que han sortit fins ara, se donará al públich dintre pochos días.

En lo número passat nos olvidarem de fer constar que lo quadro de costums que publicarem baix lo titol de *Lo Paborde del Roser* era copiat de «La Ilustració Catalana».

En Abril foren exportats en bandera espanyola 1458 paraguas de Barcelona pera Manila, 12,386 pera Cuba, 301 pera 'l Marroch y

4,095 pera Puerto-Rico, y en Bandera estrangera 12 pera Colombia, que fan un total de 18,252 parayguas. Son molts parayguas.

Fa pochs días que ha mort lo patriarca del renaixement literari provensal lo poeta Sr. Roumanille.

A Roma s' ha fundat una societat pera perseguir la pornografia per tots los medis legals, á fi de evitar eixa propaganda del mal per medi de la ploma y del llapis que tot ho infecta y que fa témer per la generació vinent.

Segons llegim en los periódichs ha cridat poderosament la atenció de quants l' han poguda veure la Encíclica que acaba de publicar Lleó XIII sobre la qüestió social. Lo Papa n' ha enviat per medi dels Nuncis un exemplar ricament enquadernat á tots los Soboráns y quefes d' Estat com y també als primers ministres, als economistas y homes politichs.

S' ha fet lo primer assaig en Espanya de repoblació piscícola, ab productes fecundats y nascuts en lo establiment del Monestir de Piedra. Lo excel·lent resultat de la primera operació practicada pera restaurar un ram de riquesa tant important y que está casi totalment perdut en nostras ayguas, ha decidit á la Direcció general d' Agricultura á empéndrer un plan complet de repoblació de nostres rius, l' ivern que vé, en qual época estaré ja aprobada la lley de pesca fluvial y ab ella los medis necessaris pera poder vigilar y conservar la pesca.

Lo vi de Tokay se troba á punt de desaparèixer; la filoxera está acabant del tot ab las vinyas que 'l produhían. Era un vi caríssim, propi solsament de milionaris, de embaixadors y de *gourmets* richs. Pero aquestos ho sentirán tant com ho haguera fet Frederich lo Gran si visqués.

Lo Tokay era 'l licor afavorit d' aquell terrible conquistador prussiá.

Y al igual que ell una porció de genis han tingut predilecció esclusiva per algún ví.

Napoleón I, per lo Chambertín; Pere 'l Gran, per lo Madera; lo cardonal de Richelieu, per lo de Rumania lo mariscal del mateix nom, per lo Médoc, que posá de moda; Couweli per lo Malvasia; Rubens, per lo Marsala; Talleyrand, per lo Chateau Margaux; Balzac, per lo Vouray; Humbold, per lo Sauterne; Goethe, per lo Johannisberg; lord Byron, per l' Oporto; Victor Hugo, per la Borgonya.

Un sol personatge històrich preferí un ví espanyol als demés. Y aquest personatge fou un gran enemiach d' Espanya. Era Francisco I, rey de Fransa, rival de Carlos V, y gran apassionat del Jerez.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO, 5 JUNIO DE 1891.

Se celebró en dicho dia sesión ordinaria de segunda convocatoria por no haber asistido el en que debía tener lugar la correspondiente á la semana actual, número suficiente de señores concejales para tomar acuerdos.

Por disposición del Sr. Alcalde presidente que lo fué D. M. Bassols el Secretario dió lectura al acta de la sesión anterior la cual fué aprobada por unanimidad tomándose luego los siguientes acuerdos.

Aprobar el pliego de condiciones para el arriendo del arbitrio sobre pesas y medidas, asientos y puestos públicos en las ferias y mercados de esta villa por durante el año económico de 1891-92.

Adjudicar, definitivamente á D. Ramón Sala la subasta de quinientos litros de petróleo de primera calidad con destino al alumbrado público.

Finalmente se aprobaron varias cuentas pendientes de pago.

MERCADO DE OLOT.

MEDIDA DE 80 LITROS.

Precio medio en el viernes 5 de Junio de 1891.

Trigo.	á 17'25 Ptas.	Panizo.	á 10'50 Ptas.
Mezcladizo.	á 15'75 »	Judías.	á 14'00 »
Maiz.	á 10'50 »	Habas.	á 12'50 »
Fajol.	á 9'75 »	Arbejas.	á 13'00 »
Mijo.	á 10'50 »	Altramuz (Llubins) á	8'50 »

Secció religiosa.

Diumenge 7. S. Sabiniá y S. Pere y cps. mrs.

Dilluns 8. S. Salustia ef. y Sta. Caliope.
 Dimars 9. Sts. Primo y Feliciá mrs.
 Dimecrés 10. Stas. Margarida reina d' Escocia y Oliva.
 Dijous 11. S. Bernabé ap.
 Divendres 12. S. Onofre anacoreta y S. Joan de Sahagun,
 Dissapte 13. (Abans †) S. Antoni de Padua ef,

QUARANTA HORAS.—Continúan en la iglesia Parroquial.—La exposició de S. D. M. comensa á las 6 y mitja.

EXERCICIS ESPIRITUALS PELS HOMES.

Comensarán á 2/4 de 8 de la tarde del próxim dilluns dia 8 en la iglesia de Ntra. Sra. del Tur.

Los dirigirá lo Rt. P. Jaume Estrada, de la Companyia de Jesús. Constarán de dos actes diaris: un á las CINCH DEL MATI y altre á DOS QUARTS DE VUIT DE LA TARDE.

Se recomana especialment la assistencia als congregants de Sant Lluís Gonzagi, á fi de prepararse per sa próxima y extraordinaria festa.

OLOT: Imprenta de JOAN BONET:—1891.

PÁRA ARRENDAR

Lo está la casa núm. 6 de la calle de San Cristóbal de esta villa dotada de buenas habitaciones, espaciosas cuadras para la explotación de cualquier industria, agua y lavaderos y de un huerto contiguo de regulares dimensiones. Dirigirse al efecto á D. Ramón Descals, Lorenzana, n.º 4, p.º 2.º 19

La Catalana

Compañía de seguros contra incendios y explosiones de gas á prima fija. Única en su clase

DOMICILIADA EN CATALUÑA

Establecida en Barcelona, Rambla Santa Mónica, 7, pral.

Capital social 2000000 reales vellón.

Dirección: HIJOS DE J. MONSALVATJE.—Agente de los mismos
 ESTEBAN LLAGOSTERA.